

poeg; agga ma tahhan finnalti passuda, et ta sind homme tund enne lounat minno toa ette wahhi peale sadab, siis on mo meesterahwas mo toas. Siis laula sa täie heale, ga üks salm fest laulust, mis mo mees wág. ga armastab: „Kes Jummalat ni lasses tehhä,” — üks keik, missugguse salmi sa laulad, ja külalab siis saab nähhää, kuidas luggu lähhää!“ Siis kästi mind minna peale. Ükse peál tulli se hea noor naesterahwas mo waasto, ütles weel: „Olle julge, ärra karda, kui Jummal aitab, et keik korda lähhää!

Nenda olli ka, kuida funninga, proua lubbanud, teisel páwal kello 11 piddin temma tubbade ette wahhi peale minnema. Ni pea, kui ma seal jutto fumma kuulsin, hakkasin ma peale, ja laulsin selle kenna salmi:

Kui Jummalal on kerge asü,
Ja temma teeb ka saggedast,
Et se, kui hästi kainud kässi,
Saab waesek, sandiks ussinast.
Eesamma Jummal awivitab,
Et waene pea rikkaks saab.

Minna otasin nüüd ja otasin, et mind piddi kutsutama; wahhitund sai täis, ja minna mõtlesin jubba, et kegi mind feige mo lawloga tähhele polle pannud. Mo meel jäi üsna nöödrafs, teist salmi ma ka ennam laulda ei tohtind.

„Agga“, ütles nüüd piiskoppi proua, „se olli tühhi fartus, ja nüüd tahhan minna ilma fartusseta rákida, kuida luggu toas läks, fest et se noor mees sün nüüd minno armas mees on.“

Keik jáid ehmates watama, ütlesid: Se teie mees, teie mees? „Teie ollete jo piiskoppi proua“, ütles wanna õppetaja. Keik jáid mõttede sisse nago oimaseks, ei teádnud mis se piddi ollema.

„Et kusage luggu ommeti eddas!“ ütles naesterahwas näerates: „Kunninga ni hästi kui funninga proua melest olli se laul wág. ga illus ja hea ja kui minna sedda arro sain, siis hakkasin ma sedda meest oues füitma, mis ma iol kita moitsin, mis peale fun-